

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kvædlinger eller Smaakvad", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 333. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm9583/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

G o l g a t h a.

Golgatha! en Gru det er
Paa dig at omvante,
Ingen Urter trives her,
Rødsom er hver Tanke,
Blig er Gjøbning, Blod er Sæd
Paa det Hovedpandesæd,
Hvad kan der opvokse?

Lit sig løfter vel et Træ
Mellem Dødningsbene,
Aldrig dog til Lyst og Læ,
Blisne er dets Grene,
Suf kun hvine i dets Top,
Frugten er en blodig Krop
Og dets Blomst er Pine.

Atter ledes ud fra Bye
Med sit Kors en Fange,
Hoit det klinger under Sky
Uf de vilde Sange,
Steen er Hjertet i den Trop,
Under Sang man reiser op
Korset til en Broder.

Men hoordan? den Fange ei
Er som andre Fanger,
Lornekronet Dødens Vei
Kollig, mild han ganger,
Som med Lornekrands og Blod,
Salvet under Guld han stod,
Bændred til sin Throne.

I den vilde Skares Traad
Gaaer saa stort et Følge,
Brider Hænderne med Graad,
Kan ei Sorgen følge,
Seel den Fange vender sig,
Stirrer saa vemodelig
Paa den lange Skare.

"Græber ikke over mig
 "Dg min korte Pine,
 "Græde høer kun over sig,
 "Dner sig og sine!
 "Gaaer med grønne Træ det saa,
 "Hvordan vil det da vel gaae
 "Med den visne Stamme?"

Rejs fra Jord nu Korset staaer
 See! hvor grumt Man ham udspænder,
 Hør, hvor Naglerne man staaer
 Gjennem Fødder, gjennem Hænder!
 See, hvor mild han vaander sig,
 Dybe Suf, ei vilde Skrig,
 Ingen Harm i Die.

Bytter, seer! den blege Mund
 Sig til Tale nu oplader!
 Hør med Suf af Hjertens Grund
 Hoor han beder: Kjære Fader!
 Fader min af Evighed!
 D! tilgiv dem! ei de veed
 Hvad det er de gjøre.

Solen brat sig Hule maat
 Naar han sine Dine lukker,
 Jordens Puls med hans maas staae,
 Klipper revne naar han sukker,
 Fange! est du Verdens Soel!
 Mon die Kors fra Pol til Pol
 Verdens Arel være!

Hør engang den hvide Rost
 Fra den kolde Tunge!
 Hør det toner fra hans Bryst
 Som naar Engle svinge:
 Fader! i din hoire Haand
 Jeg befaler nu min Rand!
 Fri er nu den Fange.

Fange stor og underfuld!
 Hvem kan vel din Fader være?
 D! Han er ei Mand af Muld,
 Det er Ham, som Engle ære,
 Konningen af Himmerig,
 Det er Ham som fødte dig
 Førend Lid og Dime!

Golgatha! væt stolt og fro!
Libanons de ranke Cedre,
Ege, som haa Basan groe
Dybt sig bœie maa, og hædre
Korsets lave, tørre Bul,
Som er plantet i dit Mul!
Livsens Træ den bærer.

Træ! ja du skal hædres vist
Fremfor Bjergets favre Ranke,
I dig yodet er en Kvist,
Hvor man Himmeldruer sanker;
Dine Druers røde Saft,
Den har Sødme, den har Kraft,
Den kan Hælsot læge.

Golgatha! den ganske Jord
Laae som du saa gold og øde,
Ja, fra Syden og til Nord,
Var kun Døende og Døde;
Ranken kan af Himmeldruer
Kunde af sit Druelod
Livsens Saft beede.

Med mit Kors til Golgatha
Derfor sjungende jeg ganger,
Du mig holder ei derfra
Verdens Eng! hvor Hjon du pranger,
Slangen lurer i dit Skjød,
Død er i din Druer.

Historien.

Hvi higer du saa underlig tilbage?
Det Forbigangne er jo dog forbi.
Hvad søger du i de forsvundne Dage
Er du ei mat af Bivers Sjoglerie?
Skal endelig de Døde dig det lære,
At Intet vorder, blomstrer for at være,
At selv du brat skal visne som et Straa?

Y 2

